

Nr 292.

Av herr **Pers**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa inrikes postavgifter.*

I proposition nr 189 till riksdagen har Kungl. Maj:t föreslagit viss ändring angående postavgifterna för inrikes postanvisning och postförskott. Förändringarna innebära sänkning av de nu utgående avgifterna. Därvid har Kungl. Maj:t följt generalpoststyrelsens förslag. Emellertid hade generalpoststyrelsen även föreslagit nedsättning av inrikes brevportot med undantag av lokalbrev. Sänkningen av brevportot skulle återföra portosatserna till förkrigstidens avgifter. Postverkets ekonomi skulle tillåta detta och styrelsen föreslog, att förändringen skulle träda i kraft den 1 oktober i år.

Departementschefen har emellertid icke ansett sig kunna biträda generalpoststyrelsens förslag i denna del utan åberopar riksräkenskapsverkets uppfattning av postverkets överskottsmedel, huvudsakligen såsom ägande skatteinkomsts natur. Därtill åberopas, att brevportot i förhållande till det före kriget gällande icke företedde någon opropotionerlig höjning.

Emot den sålunda uttalade grundsatsen, att staten skulle betrakta inkomsten av poströrelsen såsom en skatteintäkt, vill jag inlägga min gensaga. Det kan vara förståeligt, om staten under svåra ekonomiska tider gärna mottager ett överskott i poströrelsen som hjälp i sitt betryck, men så fort detta tryck lättar, bör postverket, liksom varje annat statens kommunikationsverk, återtaga uppgiften att på bästa sätt och till lägsta pris betjäna den allmänna rörelsen. Att använda kommunikationsverken som skatteindrivare är en ohållbar och förkastlig grundsats, emedan dessa verks stora uppgift är att hjälpa allmänheten att förkovra sig såväl ekonomiskt som kulturellt. Statens välfärd beror i så hög grad av, hur detta lyckas, att dessa verk ej böra belastas med andra än för dem nödvändiga utgifter, vari även bör inbegripas förräntning av i dem nedlagt kapital, och en mindre vinstmarginal till förmån för statsverket.

Med denna uppfattning anser jag, att brevportot för vanliga brev bör nedsättas i enlighet med generalpoststyrelsens förslag. Styrelsens uppfattning bestyrkes av det i dag publicerade provisoriska sammandraget av postverkets affärsresultat för 1923. Detta visar med all önskvärd tydlighet att verket kan bära en sådan nedsättning av portot och ändå ha möjlighet att vidtaga de successiva förbättringar i poströrelsen, som säkerligen äro önskvärda för att tillgodose allmänhetens stigande behov av en bättre posttjänst, helst på vår stora och vida landsbygd.

En återgång till förkrigstidens portosatser skulle vara en heder för vårt

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 3 saml. 83 häft. (Nr 292—295.)

land, ty det visade, att vår statshushållning är sådan, att vi kunna bereda medborgarna den lättnad i den allmänna samfärdseln, som ett lågt postporto medför.

På grund av vad jag sålunda anfört föreslår jag riksdagen

att besluta brevportosatsernas nedsättning i enlighet med generalpoststyrelsens i Kungl. Maj:ts proposition nr 189 refererade förslag.

Stockholm den 1 april 1924.

Häri instämmer:

And. Pers.

E. A. Enhörning.